

Krig er i sig selv en modbydelighed. Uanset det billede, der forsøges skabt i tv af forskellige militære eksperter, så findes den "rene" krig ikke, selv hvis det lykkes at ramme de mål, som amerikanerne forestiller sig kortvarigt vil sætte Hussein tilbage. Når man har med en mand som Hussein at gøre, så vil det være fuldstændig idiotisk at forestille sig, at de militære mål kan fastholdes som rene militære mål. De er formentlig allerede omdannet til børnehospitaler eller vuggestuer. Det har været den irakiske befolkning, som har lidt de største ofre for krigen i 1991. Det vil det også være denne gang.

Det skyldes også, at krigen næppe vil gøre noget til, at Hussein styrtes (eller dræbes). Det skyldes også, at amerikanerne ikke ønsker, at Irak bliver splittet op i smådele, så Iran bliver den eneste stormagt i området. Det var også grunden til, at man ikke fjernede Hussein i 1991, hvilket i øvrigt også havde været ulovligt.

Siden 1991 har Irak været voldsomt svækket. Men det er jo ikke Saddam Hussein og hans regime, der har lidt nød. Det har igen været civilbefolkningen. Fejlnæring og overdødelighed - særligt blandt børn - er uhyggelig udbredt.

Det er også derfor, at Saddam Hussein ikke har bøjet sig. Han ønsker dette angreb for at fremtræde som martyr og for at få støtte i den arabiske befolkning, og det er det mest sandsynlige resultat af et amerikansk angreb. Der er nemlig ikke meget, der taler for, at man får umuliggjort produktionen af krigsgas.

Det er klart, at militære aktioner og krig kan være nødvendig af de grunde, som er anført i FN-pagten, men må vurderes i hvert enkelt tilfælde over for at løse problemer med andre midler og sandsynligheden for de militære midlers succes. Men vi må fastholde, at det skal være på det grundlag. Ellers åbner man op for, at alle mulige små og større magter pludselig finder det lovligt at gennemsætte tidligere FN-beslutninger. Irak er jo ikke det eneste land, som ikke har overholdt Sikkerhedsrådets beslutning. Man behøver blot at nævne Israel. Og der er flere våbenhvilere, som ikke er afsluttet med fred: Korea eller Cypren for at nævne et par eksempler.

Derfor er konsekvensen af en krig på dette grundlag fantastisk alvorlig, ganske enkelt fordi den undergraver hele grundlaget for en international retsorden og FN-systemets autoritet.

Det har hidtil være helt grundlæggende for Danmarks militære deltagelse i internationale aktioner, at de fandt sted på et klart grundlag fra FN. Derfor er det ikke kun et klart brud med denne tidligere linje, hvis Danmark vælger at indgå i aktionen. Det er også helt uforståeligt og aldeles uacceptabelt.

Der er blevet stillet spørgsmål til forslaget hvortil der er følgende kommentar: Nogle spørgsmål er ikke blevet besvaret, nogle spørgsmål er blevet besvaret, men ufyldstgørende, og endelig er nogle blevet besvaret, hvorefter man kan konkludere, at aktionen slet ikke bør finde sted.

Ingrid Rasmussen (S) nfm.d. Torben Lund (S) Peter Christensen (S)

Poul Qvist Jørgensen (S) Pia Gjellerup (S) Villy Søvnald (SF) Jørgen Estrup (RV)

Keld Albrechtsen (EL) Arne Melchior (CD) Svend Aage Jensby (V)

Knud Enggaard (V) fmd. Peder Sønderby (V) Anders Mølgaard (V) Jens Jørgensen (KF)

Kaj Ikast (KF) Bendt Bendtsen (KF) Annette Just (FP)

Dansk Folkeparti havde ikke medlemmer i udvalget.